

A PEDAGÓGIAI BIZOTTSÁG LENIN-EMLÉKÜLÉSE

Az MTA Pedagógiai Bizottsága Nevelés-történeti Albizottsága és a Magyar Pedagógiai Társaság Neveléstörténeti Szakosztálya 1970. február 16-án a Magyar Tudományos Akadémián kibővített ülést tartott a *Lenin-centenárium alkalmából*. Előadást tartott FÖLDES ÉVA,

a Pedagógiai Bizottság elnöke „A pedagógus Lenin” címmel, és ILLÉS LAJOSNÉ, az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum osztályvezetőhelyettese „Lenin, a kulturális forradalom és korunk” címmel. Bevezető és zárószavakat mondott ZIBOLEN ENDRE, a Nevelés-történeti Albizottság elnöke.

A PEDAGÓGIAI BIZOTTSÁG FELSZABADULÁSI EMLÉKÜLÉSE

Az MTA Pedagógiai Bizottsága és a Magyar Pedagógiai Társaság — az V. Nevelésügyi Kongresszus keretében — 1970. március 23-án tudományos ülést rendezett *hazánk felszabadulásának huszonötödik évfordulója alkalmából* a Magyar Tudományos Akadémia nagytermében. Az ülés elnöke ERDEY-GRÓZ TIBOR akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke volt.

Előadást tartottak: FÖLDES ÉVA (Nevelés-tudományunk huszonöt éve), BAJKÓ MÁTYÁS (Demokratikus iskolágyünk kezdetei és a debreceni kultuszminisztérium), SZÉKELY ENDRÉNÉ (Szakszervezetünk indulása), HÖRVÁTH MÁRTON (Az általános iskola — közoktatási rendszerünk alapja), BENŐ KÁLMÁN (A felnőttoktatás néhány problémája 1945—1948 között), LADÁNYI ANDOR (A felsőoktatás szocialista átszervezésének kezdete), VERESS JUDIT (Iskolarendszerünk szervezeti összhangjának fejlődése a felszabadulás óta).^{*} Az ülés végén az elnöklő ERDEY-GRÓZ TIBOR mondott zárszót. Biztató az a kép — hangoztatta —, amely az elhangzott előadások alapján felvázolódik előttünk: az oktatásügy hatalmas fejlődésen ment keresztül az elmúlt negyedszázad alatt. Ugyanakkor kirajzolódtak a továbbfejlődés irányai is. A következő évtizedek fokozottabb igényekkel lépnek fel a pedagógiával szemben is, s a nevelés elméletének és gyakorlatának már most fel kell erre készülnie. A társadalom fejlődése köz-

ismerten felgyorsult, a tudományos-technika forradalom egyre inkább kibontakozik: erre a jövőre kell a ma iskolájának felkészítenie növendékeit. A ma iskolájában kell a ma diákjának felkészülnie arra, hogy hasznos tagja legyen a társadalomnak néhány évtized múlva, gyökeresen más körülmények között. Nem kis feladatot ró ez a tény a nevelésügyre, a közoktatáspolitikára. Az V. Nevelésügyi Kongresszus tézisei, tanácskozásai, vitái közelebb visznek ahhoz, hogy tisztábban, világosabban lássuk feladatainkat, a jelenlegi, a közeli és a távolabbi jövő tennivalóit. Mindez elősegíti egy olyan továbbfejlesztett oktatási rendszer kialakítását, amely valóban alkalmassá teszi ifjúságunkat a jövő nagy feladataira. Az előttünk álló negyedszázad pedagógiai céljainak, igényeinek és követelményeinek a neveléstudományi kutatásokban is tükröződnie kell. Ezért ezt figyelembe véve kell összeállítani a pedagógia 15 éves kutatási tervét, valamint — ebből következőleg — ennek alapján kell megállapítani a legközelebbi évek konkrét kutatási feladatait is: egyrészt milyen alapkutatások a leghalaszthatatlanabbak céljaink megvalósításához; másrészt körültekintően ki kell választani a sok közül, és pontosan meg kell határozni azt a néhány témát, amelyeknek kutatását halaszthatatlannul el kell kezdeni. E gondolatok jegyében zárta be az MTA Pedagógiai Bizottságának felszabadulási emlékülését ERDEY-GRÓZ TIBOR, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke.

^{*} Ezeket az előadásokat a Magyar Pedagógia 1970. évi 2. és 3. száma közölte.